

Flos Obscura

Coronatus

Magna flos, rosa obscura
Rides et corda saeviunt
Angeli obscure flent leniter
In umero tuo miserabili
Temptant titubantes ut perdit
Effugere hortos remotos
Tenentur desiderio
Gravissimi sempiterni

Magma flos, rosa obscura...

Inter mille angelos
Lucet rubor tuus in nos
Necopinata nomine vacans
Plena mentis, plenaque sensus
In te solitudo finitur
Naturaque et tempora magna
Dic, ut tollis cuncta astra
Solo e calore tuo